

ایده‌ی واقعی که در مراقبه باید مدّ نظر باشد

شماره پرسش: ۱۷۳۷۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۷/۱ ۰۷:۵۸:۵۸

متن پرسش

سلام استاد گرانقدر و بزرگوار خسته نباشید: امیدوارم در پناه حق و توجهات ائمه علیهم السلام بخصوص امام عصر سلامت و موفق باشین و عاقبت بخیر، ببخشید استاد چرا گفته میشه که مراقبت بدون استاد هم نمیشه و اینم جزئی از عرفان هستش؟ مگر مراقبه جز مراعات محضر و معیت حق کردن است؟ استاد ببخشید یه سوال دیگه، اینکه باید سکوت رو سرلوحه خودمون قرار بدیم بنده رو دچار سردرگمی کرده چون مثلاً آلان بنده مهمون داداشم هستم برای مدتی و زن داداشم تنهاست و دوس داره همصحبتش شم و نمیشه سکوت کرد چون حمل بر بی توجهی و سردی میشه، از یه طرفم خودم حس می‌کنم که وقتی کمتر صحبت می‌کنم توجهم به در محضر خداوند بودن بیشتر میشه، موندم چیکار کنم و تکلیفم چیه. تشکر استاد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- ایده‌ی واقعی که در مراقبه باید مدّ نظر باشد را در شخصیت‌های سلوکی مثل حضرت امام، بهتر می‌توان مدّ نظر قرار داد ۲- آنچه در متون دینی ما نهی شده است «فضول الکلام» است. یعنی حرفی که لازم نیست بزنیم، را نزنیم. موفق باشید